

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Evidentment, s'ha parlat de coses que no tenen res a vore amb la pregunta i, al final, no s'ha fet pregunta. Però, jo sí que voldria dir-li alguna cosa al senyor Ximo Torres (*riallles*), perdó, senyor Antonio Torres.

Diu que no donem la cara. Miren, aquí donem la cara tots els dies i ho fem a la Comunitat Valenciana, altres se'n van a Brussel·les a donar la cara per a parlar malament i denigrar la Comunitat Valenciana per a dir que es declare «zona catastròfica immobiliària», i això ho ha fet el seu *jefe* de files.

Per tant, no donen lliçons. Vostés segueixen sense ser la solució. Segueixen sent part del problema.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyora Salvador.

La senyora Salvador Rubert:

S'ha parlat de donar la cara davant els problemes. I de cares va la qüestió que li volem formular, senyor president, les moltes i variades cares que presenten vostés sobre l'aeroport de Castelló. Resulta impossible resumir tots els episodis esperpèntics i surrealistes que vostés han protagonitzat.

Inaugurat fa dos anys, l'han convertit en un dels paradigmes de les males pràctiques i de la pèssima gestió en l'àmbit internacional. No és l'oposició, és la premsa internacional, és el senyor Margallo, és la ministra de Foment, és la crua realitat.

I, ara, l'espectacle de la venda. Dos anys després, no saben encara què van a fer. Quin model de gestió, saben el que volen fer en l'aeroport de Castelló? Per les seues indis-simulables contradiccions, no. Agrairíem que contestara vosté, senyor president, si és que té permís de Carlos Fabra, que diu que «del aeropuerto solo hablo yo» y que «vale lo que yo digo».

Doncs, si vosté, senyor president Alberto Fabra, té permís de Carlos Fabra, conteste. Conteste vosté i done la cara des de la realitat d'un aeroport, l'únic al món, inaugurat oficial... (*El president desconnecta el micròfon de la diputada*)

El senyor president:

Moltes gràcies... moltes gràcies. (*Aplaudiments*)
Senyor conseller.

El senyor conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

Mire, señoría, yo ya lo he dicho en repetidas ocasiones, pero lo vuelvo a decir: el objetivo nuestro es que el aeropuerto de Castellón, que es una obra fundamental para el desarrollo turístico de la provincia de Castellón, se ponga en marcha lo antes posible. Nuestro empeño es que se ponga en marcha antes de final de este año.

Y, en ese sentido, sea por nuestra propia gestión, sea vía concesión, o sea vía externalización, o sea vía venta, vamos a seguir todos los caminos en paralelo para conseguir que esa obra se ponga en marcha, porque es fundamental, porque aportará contribución al desarrollo turístico de la provincia, y aunque parece que a algunos les sepa mal, al final

eso es una inversión que va a generar valor para la provincia de Castellón y, por tanto, para la Comunidad Valenciana.

También quiero decirles que sus críticas y sus permanentes intromisiones en este tema, que están ustedes en su derecho, sí que es..., (*remors*) sí que contribuyen básicamente a dificultar ese proceso. Es decir, porque un inversor extranjero...

El senyor president:

Muchas gracias,...

El senyor conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

...cuando ve que la oposición...

El senyor president:

...muchas gracias, señor *conseller*. Muchas gracias, señor *conseller*. (*Aplaudiments*)

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat, els valencians crec que ens mereixem un debat amb altura, amb rigor, seriós, passar del «y tú más» a una qüestió que mos ha situat com a líders de déficit públic a Espanya.

Vosté va comprometre ací la seua paraula i va fer una afirmació molt seriosa sobre l'acompliment del déficit que li mana Rajoy, i a Rajoy li mana la senyora Merkel. I, per tant, quina valoració fa el Consell d'haver segut líders en déficit públic? I què pensa fer per a remeiar esta situació?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor Morera, ayer se produjeron unas declaraciones por parte de un concejal de Alfajar de su grupo lamentables, diciendo: «O tiramos al PP votando, o lo tiramos con la escopeta.»

O usted rectifica esas declaraciones y hace desmentido de las mismas por respeto a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana o a los demócratas, o yo no le voy a contestar ninguna pregunta. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Senyor Morera. (*Veus*)
Senyora Mollà. (*Remors*) Senyora Mollà, por favor.
Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president de La Generalitat, m'ha donat vosté la impressió de ser el violinista del *Titanic*. No tenim cap regidor en Alfajar. (*Rialles*) No tenim cap regidor. (*Rient*) Què mos està diguent? Qui li passa la informació?

Jo crec que la situació és més greu del que realment he vingut a exposar ací, però... però, escolte, no sé qui li

informa, però, en tot cas, el que li vaig a dir..., el que crec... (*Veus*)

El senyor president:

Por favor... por favor, señores diputados.
Siga, señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, vosté no sap ni per on va. Està *offside*. Vosté ha segut el líder en un dèficit estructural. Li ho vaig preguntar ací. Va dir que es baixaria el sou. S'hauria de baixar el sou 130%. Jo no li desitge açò, simplement constate que vosté no sap ni per on va i no tenim lideratge, perquè estos ja són els seus pressupostos. Li ho vaig dir ací, és impossible complir l'objectiu del dèficit. És impossible aconseguir-ho. Li ho vaig dir ací. N'hi han proves. I vosté va dir que sí.

Ara s'ha enterat vosté que el problema era dels ingressos? Però si des que han manat vostés o vostés, els valencians sempre han estat «infradotats» quant a finançament autonòmic. No era nou. Se sabia. I vosté va dir que faria no sé què. S'ha equivocat vosté i el primer que hauria de fer és dimitir. No fer eixes fanfarronades que acaba de fer, sinó dimitir, plegar, perquè no dona més per ací.

I pregunta és: per què hem arribat a esta situació? Efectivament, n'hi ha un problema de finançament autonòmic mane el PSOE o mane el PP, però després per la gestió negligent dels recursos públics.

Vosté estava ahí quan ací se gastaven irresponsablement els nostres diners sense tindre dotació per a això. Vosté estava ahí aplaudint a qui ara no està, el *diputado ausente*, que a eixe sí que se li hauria de posar alguna sanció per no acudir ací a complir el seu deure. Jo vinc ací a complir el meu deure i dir-li que vostés no saben per on van.

L'agenda judicial que tenen vostés de balafament dels nostres recursos és espectacular. S'han gastat vostés els nostres recursos en sobre costos, en sobresous, en enxufats, en amiguismes a tothora. I, ací, només ho arreglarem això si n'hi ha una gran transparència i podem posar açò negre sobre blanc.

La Generalitat valenciana no pot ser percebuda, com ho és, com un greu problema, i vosté sap, com jo, que en comissions d'experts..., faça totes les que vullga, amb mosatros no compte, perquè ací ja hem fet les declaracions que s'havien de fer i vosté ha estat incapaç d'anar a Madrid a reclamar el que és just al seu partit, eixos 11.000 milions de dèficit que..., de deute acumulat, deute històric de l'estat amb el poble valencià. Vaja i reclame-ho! I que mos descompten, que mos facen una quitació. Perquè és impossible. Si vosté ha incrementat 6.000 milions d'euros el deute públic de La Generalitat! Què mos està contant ací de l'administració més eficient? No n'hi ha solució. No n'hi ha solució per eixe camí i pel camí que van dissenyar vostés en la reforma de l'article 135 de la Constitució, no n'hi ha solució, el PSOE i el PP. Per ahí no n'hi ha solució. No n'hi ha confiança. No podem caure en l'*austericidi*. Necessitem canviar les coses.

Jo li propose —i m'agradaria que em responguera, perquè si no està continuant devaluant les Corts Valencianes— un gran diagnòstic del que han fet els governs del PP en els últims anys per a saber la legitimitat del deute. Jo li anuncie que hui el Grup Compromís presentarà un estudi sobre la legitimitat del seu deute, no la dels ciutadans; que, per cert, ha dit ací una cosa increïble: «Sin que se vean afectados los servicios públicos.» És fals! Si la devaluació social i les retallades han segut exponencials. Si vosté mos està portant

a la catàstrofe social. És que vostés no veuen la realitat? Estan absents de la realitat?

N'hi han moltes més coses que s'han de fer. S'ha de saber que vostés han avalat empreses, algunes d'elles privades, com la fundació del València, vostés. 3.000 milions d'euros han fet de préstecs a empreses pròpies del Consell i més de cinc mil milions d'euros d'aval a empreses de La Generalitat i a algunes privades. És, o no, aixina, senyor conseller? És una catàstrofe! I això no ho arreglarem convocant no sé quines comissions i tal...

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Per això, senyor president, jo li faig la pregunta, pensa vosté dimitir? Què pensa fer davant esta situació?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera. (*Aplaudiments i veus*)
Senyora diputada!
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor Morera, lamento que no haya querido rectificar ni pedir perdón. Es cierto, no es concejal. Es el coordinador de Compromís. Fue número uno en la lista y no salió ni en su pueblo, pero la gravedad de sus declaraciones siguen siendo las mismas.

Y le vuelvo a insistir, hasta que usted no rectifique y pida perdón, no le voy a contestar. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Senyor Pañella.

El senyor Pañella Alcàcer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, lamente que tinga la pell tan fina, quan des d'eixa bancada reiteradament s'ha insultat diputades d'ací i no ha dit absolutament res!

Mire, ací el que passa que, davant de diputats absents, a partir d'ara tenim un president mut, un *pato* mut. Vosté ja sap a què em referisc. Un *pato* mut, ací, perquè no vol contestar.

Mire, parlem de la liquidació que és l'única realitat objectiva. No me parle de quimeres. No me parle d'informes que farà, que ja els té fets. Mire, despesa, 14.981 milions d'euros; ingressos, 10.597. Vosté s'ha gastat un 41% més del que ha ingressat. Un 41% més del que ha ingressat. No té capacitat de fer front a la despesa, un dèficit de 6.602 milions.

Va a canviar la política irresponsable i contrària al benestar de les persones o van a seguir exactament igual amb eixa patent irresponsabilitat?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Senyor president, per les raons apuntades ja pel president, no hi ha resposta. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Señores diputados por favor.
Senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Senyor president, espere que vosté siga capaç de respondre la meua pregunta sense al·ludir a un comentari que va fer una persona en un *facebook*, eh? (*remors*) perquè li diré, li diré... (*veus*) li diré...

El senyor president:

Señores diputados, por favor.

El senyor Ferri Fayos:

...ací, a este grup, ens han insultat des de les seues files i des dels seus militants, i vostés han callat molt la boqueta.

Però, mire, *habemus* o no *habemos* president, senyor Fabra? Molta gent diu que no, perquè un president no faria patir la seua ciutadania per a ofrenar noves glòries a Montoro, a Merkel i a la banca.

Senyor Fabra, vosté està deixant sense prestacions els dependents, vosté està impulsant la ruïna de milers d'empresadors, vosté està expulsant milers d'estudiants de les universitats valencianes, vosté està massificant les aules a les escoles, vosté està a punt de deixar-mos sense ciència valenciana, vosté està fent pagar i repagar als malalts sense recursos per a tindre els seus medicaments, vosté està deixant sense atenció milers de persones migrades. Això no ho faria el president de veritat.

Pensa vosté continuar amb esta política *austericida*, sí o no? Responga, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Senyor president, lamentem que siguen sense rectificar o demanar perdó. No hi ha resposta. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Pregunta de la síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida, senyora Marga Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Señorías.
Señor presidente

El senyor president:

Señores diputados, por favor.

La senyora Sanz Alonso:

Señor Fabra, me parece un espectáculo lamentable el que usted como presidente y sus *consellers* están dando. ¡Es una falta de respeto a la representación del pueblo valenciano, a esta cámara y al parlamentarismo, que ustedes se nieguen a contestar! (*Aplaudiments*) ¡Es una falta de respeto! ¡Y esto lo van a pagar! ¡Y lo van a pagar políticamente! ¡Políticamente! ¡Lo van a pagar! (*Aplaudiments*)

Y volviendo a lo que vamos, que es hablar de los problemas que tienen los valencianos y las valencianas, (*remors*) señor presidente, ¿cómo piensa el Consell hacer frente al déficit estructural de la Generalitat valenciana que está manifestándose en impagos generalizados y en un incremento desorbitado de la deuda financiera?

El senyor president:

Muchas gracias.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.
Señoras y señores diputados.

Aquí, senyora Marga Sanz, no vale todo. Y eso es lo que tenemos que poner de manifiesto aquellos que somos representantes del pueblo, y no incitar a la violencia como a algunos de ustedes tanto les gusta hacer. (*Aplaudiments*)

Ya les he indicado los esfuerzos que estamos haciendo para contener el déficit. Hemos sido austeros, transparentes y sobre todo hemos hecho saber al ministerio cuáles son las nuevas claves que debe contemplar el nuevo sistema de financiación para poder cubrir aquellos servicios que son básicos para todos los ciudadanos españoles.

Fíjese en nuestro caso si estamos mal financiados que con la aportación del estado, 8.300 millones, no cubrimos ni el gasto ni en educación ni en sanidad. Y a pesar de todo eso, que es una situación reiterada en los últimos años, desde el equipo de gobierno, desde el grupo que le sustenta, se ha hecho un esfuerzo importante para que los ciudadanos no vieran menoscabados lo que son sus servicios, las oportunidades, las infraestructuras, equipamientos y dotaciones. Un esfuerzo que hemos hecho todos los valencianos. Porque, como ya hemos dicho en otras ocasiones, si hubiéramos tenido la financiación media que el resto de los españoles, en estos momentos tendríamos el 60% menos de deuda.

Pero había que hacerlo porque, si no, hubiéramos tenido una comunidad con muchas menos oportunidades, menos competitivas, que es lo que debemos poner en valor para poder salir de esta situación. Y vamos a seguir haciendo este camino, seguir y continuar ajustando, reivindicar y reclamar al gobierno un sistema de financiación justo, que equipare a todos los ciudadanos y nos cubra aquellos servicios básicos. Y no vamos a parar, senyora Sanz, porque esa es la obligación que tenemos los responsables públicos, no poner en tela de juicio, con malas artes o con amenazas, sino trabajar todos los días por los ciudadanos que nos han votado. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.
Señora Sanz.